

Respectvol omgaan met elkaar en met schoolmaterialen

Bij ons op school ervaren we dat kinderen van tijd tot tijd vrij zijn in hun taalgebruik naar elkaar toe evenals naar volwassenen. In het klaslokaal is dit prima te begeleiden en te sturen.

We merken echter dat met name in de vrije momenten (denk aan speeltijden, overblijven en naar binnen/buiten gaan) aansturing hierin moeilijk is. De ene keer ziet juffrouw a het, dan meneer b of overblijfouder c enz. Kinderen flappen bepaalde woorden er erg gemakkelijk uit. Ons inziens is dit lang niet altijd een bewuste actie om te kwetsen en lijkt het "gewoon".

Hetzelfde geldt voor het gebruik van handen en voeten. We weten allemaal dat uitpraten van een meningsverschil beter werkt dan een fysieke oplossing.

Daarnaast vinden we dat kinderen zich er van bewust leren worden dat (school)materialen kwetsbaar zijn en ook een respectvolle benadering verdienen. Het opzettelijk verkeerd omgaan met materialen willen we tegen gaan. (potloden breken, een tennisracket weggooien, in boeken schrijven,). Materialen die opzettelijk stuk gemaakt worden, worden door het kind betaald.

We zijn van mening dat voor een constructieve aanpak bewustwording beter werkt dan incidenteel straffen of een gesprekje voeren.

Daarom willen we in de groepen 4-5-6-7-8 gebruik gaan maken van een **digitaal dagboek**. Hoe gaat een en ander in zijn werk?

- ❖ Op de computer wordt voor elk kind een digitale pagina aangemaakt. Alleen de leerkrachten en de leiding van het overblijven kunnen hierbij.
- ❖ Alleen items die door de volwassene zelf gehoord/gezien zijn, worden genoteerd. Dus niet "van horen zeggen".
- ❖ Indien een kind gescholden heeft, fysiek geweld heeft gebruikt of opzettelijk verkeerd omgaat met schoolmaterialen, logt de volwassene in en schrijft het kind het voorval zelf op haar/zijn pagina op. "Tijd - wat er gebeurd/gezegd is - wie er bij betrokken was." Indien het kind vindt, dat de ander fout was en dat het een reactie was, dan mag het dit er bijschrijven. De volwassene zet haar/zijn naam erbij. Mocht hij/zij een duidelijk ander beeld hebben, dan wordt dit er naast gezet.
- ❖ Eigen ervaringen hebben geleerd dat kinderen veel bewuster met hun eigen handelen omgaan en dat hier een preventieve werking van uit gaat.
 - Als je frequent moet opschrijven dat je bepaalde woorden gebruikt of je handen laat wapperen, dan ga je hier vanzelf over nadenken en naar handelen.
 - Als je altijd opschrijft dat de ander fout was, dan is een stuk begeleiding in deze mogelijk zinvol.

* Het is ter beoordeling aan de volwassene welk taalgebruik - lichamelijke inzet hij/zij tolereert. Was het een duwtje, een ongelukje of een ogenschijnlijk bewuste actie? We ondernemen in eerste instantie geen poging om dit van a tot z te beschrijven.

* We gaan er ook geen heksenjacht van maken. Zo van, heb ik dat goed gehoord? Voordeel van de twijfel ligt dan bij het kind.

* We hanteren het dagboek van 8.15 tot 16.00 u.

Consequenties?

Een dagboek betekent dat het geschrevene voor de schrijver zelf is. De leerkracht als begeleider willen we over de schouder mee laten kijken. Moet een kind vaker iets opschrijven dan zal de leerkracht met het kind hierover in gesprek gaan. Uiteindelijk willen we het kind verder helpen. In de meeste gevallen blijft het hierbij.

Bij echte volhouders is een gesprek met de ouders natuurlijk ook zinvol. We leggen hier op voorhand nog geen norm in aan. Twee keer per jaar evalueren we het gebruik van het dagboek. Aan het einde van het schooljaar worden alle dagboeken verwijderd. Van kinderen die erg frequent in het dagboek hebben geschreven, wordt een kort verslag in het leerlingdossier opgenomen.